

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17006/2024
25.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ и ГГ, као правних следбеника сада пок. тужиоца ДД, обе из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Срђан Радовановић из ..., против тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације са седиштем у Београду, чији су пуномоћници Велибор Ерор и Никола Јоловић, адвокати из ..., одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6214/23 од 08.02.2024. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6214/23 од 08.02.2024. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6214/23 од 08.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6214/23 од 08.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 7122/18 од 10.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да суд обавезе тужену да солидарно са Агенцијом за лиценцирање стечајних управника (у односу на коју је спор правноснажно окончан), тужиоцима на име дуга исплати износ од 63.953.278,55 динара, и то сваком од тужилаца одређени износ ближе наведен у том ставу изреке са законском затезном каматом почев од 10.04.2011. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој Агенцији за лиценцирање стечајних управника накнаде трошкове спора.

Апелациони суд у Београду је, одлучујући о жалбама тужилаца на првостепену пресуду, пресудом Гж 3454/20 од 20.05.2021. године, одбио жалбе тужилаца и потврдио првостепену пресуду.

Одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3454/20 од 20.05.2021. године, Врховни суд је решењем Рев 2333/2022 од 19.10.2023. године укинуо пресуду Апелационог суда у односу на првотужену Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и у том делу предмет вратио истом суду на поновно суђење, а ставом другим одбацио као недозвољену ревизију тужилаца изјављену против решења о трошковима парничног поступка садржану у делу става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3454/20 од 20.05.2021. године у односу на друготужену Агенцију за лиценцирање стечајних управника.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6214/23 од 08.02.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у односу на тужену Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације, тако што је Агенција обавезана да сваком од тужилаца исплати одређени износ, све са законском затезном каматом од 06.10.2011. године до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате на појединачне новчане износе досуђене сваком тужиоцу почев од 10.04.2011. године до 06.10.2011. године одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације да тужиоцима накнади трошкове целог парничног поступка у износу од 4.719.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци и тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације су благовремено изјавили ревизије, и то тужиоци побијајући је у ставу другом изреке који се односи на трошкове спора, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку, а тужена побијајући је у целини због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију тужилаца.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у целини због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 407. став 2. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном на расправи одржаној пред другостепеним судом, решењем Трговинског суда у Београду Ст 802/97 од 15.05.2002. године отворен је стечајни поступак над стечајним дужником Компанија „Робне куће Београд“ а.д. У том поступку Агенција за приватизацију обављала је послове стечајног управника у периоду од 22.03.2006. године до 15.12.2009. године. Решењем истог суда од 31.12.2007. године обустављен је стечајни поступак у односу на стечајног дужника Компанија „Робне куће Београд“ а.д. услед продаје стечајног дужника као правног лица, а настављен у односу на стечајну масу Компаније „Робне куће Београд“ а.д. у стечају. Решењем од 15.12.2009. године (правноснажно 30.03.2011. године) стечајни поступак над стечајном масом је закључен и утврђена коначна награда за рад Агенције за приватизацију као стечајног управника у износу од 180.760.738,00 динара, што је представљало динарску противвредност износа од 1.907.604,00 евра по средњем курсу НБС на дан 30.11.2009. године, као и коначан износ накнаде трошкова ове Агенције у износу од 32.150.000,00 динара. Коначна накнада стечајном управнику од стране стечајног суда одмерена је применом тада важећег Правилника о основама и мерилима

за одређивање награде за рад и накнаде трошкова стечајног управника („Службени гласник РС“, бр. 24/08). Агенција за приватизацију је са тужиоцима закључивала појединачне уговоре о заступању, којима се сваки тужилац обавезао да у стечајном поступку обавља конкретне послове за стечајног управника, уз накнаду за рад и накнаду трошкова који би им припадали по Закону о раду и Закону о стечајном поступку. Агенција за приватизацију је са првобитним тужиоцима у овој парници ИИ, дана 13.06.2006. године и ЈЈ, дана 23.07.2007. године, закључила уговоре о обављању послова у име и за рачун агенције у наведеном стечајном поступку којима их је одредила за поверенике преко којих обавља послове стечајног управника. Њихова дужност као повереника била је да у име и за рачун Агенције као наручиоца обављају послове који спадају у дневно оперативно вођење стечајног поступка. Једна од дужности повереника била је да наручиоцу предложи лица која ће му помагати у извршењу конкретних послова и да наручиоцу пружи помоћ у закључењу уговора са тим лицима (члан 3. тачка 5.) уговора. У члану 11. уговора предвиђена је обавеза агенције да поверенику исплати накнаду за рад и да му накнади стварно настале трошкове, те да су награда и трошкови уређени Правилником о основу, критеријумима и мерилима за признавање права на накнаду трошкова и исплату зараде за рад лицима која обављају послове у име и за рачун Агенције за приватизацију као стечајног управника, који је садржан у Анексу Ц и који је саставни део уговора. Награда се обрачунава у одређеном проценту у износу награде досуђене стечајном управнику одлуком стечајног суда. У случају раскида уговора повереник има право на сразмерни део накнаде, што се утврђује посебним споразумом. ИИ је био повереник од закључења уговора до 23.03.2007. године, када је уговор раскинут, а ЈЈ од 23.07.2007. године до окончања стечајног поступка. Анексом Д од 09.10.2006. године са Прилогом 1. који је закључен између Агенције за приватизацију и повереника ИИ, предвиђено је исплата аконтације накнаде трошкова и исплате награде поверенику на месечном нивоу у износу од 1.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да ће се износ коначне накнаде трошкова и исплате награде умањити за износ исплаћене аконтације. Уговорне стране су се сагласиле да наручилац 50% накнаде трошкова и награде која припада поверенику исплати поверенику на његов рачун, а преосталих 50% сарадницима повереника у износу и на начин предвиђен Прилогом 1 анекса, уз умањење за износ исплаћене аконтације накнаде трошкова и исплате награде сарадницима повереника, исплаћене у складу са посебним уговором. У Прилогу 1. предвиђена је исплата тужиоцима ЗЗ, АА, ДД, ЂЂ и ББ и то 16,66% сваком од њих од укупно утврђеног износа за уплату сарадницима повереника. Повереник ЈЈ је са Агенцијом за приватизацију закључио дана 25.07.2007. године Анекс Д, а дана 28.09.2009. године измену Анекса Д. Изменама анекса Агенција као налогодавац обавезала се да 50% накнаде трошкова и награде која припада поверенику исплати сарадницима повереника у износу и начин предложен Прилогом бр. 1, који је саставни део анекса. Уговорне стране су се сагласиле и да ће се износ коначне накнаде и трошкова умањити за износ исплаћене аконтације накнаде трошкова и исплате награде сарадницима повереника, исплаћен у складу са посебним уговором. У Прилогу 1. предвиђена је исплата тужиоцима ЕЕ, ББ, АА, ДД, ЂЂ и ЖЖ сваком по 16,66% од укупно утврђеног износа за уплату сарадницима повереника. Тужиоци су међусобно и са повереницима ИИ и ЈЈ дана 16.03.2012. године закључили споразум којом су утврдили удео сваког од њих у делу зараде за који сматрају да имају право као лица која су обављала послове у име и за рачун агенције као стечајног управника. Споразумели су се да се од збира припадајућег дела награде Агенцији одузме збирни износ аконтације исплаћене награде сваком понаособ, а да се преостали износ дели према утврђеном проценту за сваког уговарача. У споразуму је наведено да је потписан

ради отклањања неизвесности које постоје и које би могле настати на основу чињеница да су уговарачи у својству лица која објављују послове у име и за рачун агенције за приватизацију као стечајног управника у различито време и у различитим улогама заједнички радили у стечајном поступку над стечајним дужником Компанија „Робне куће Београд“ а.д. који стечајни поступак је закључен решењем Трговинског суда у Београду од 15.12.2009. године. Овим споразумом утврђено је да је удео у награди ИИ 15%, ЈЈ 36,62%, тужиље АА 8,91%, ББ 8,50%, ДД 8,10%, ЂЂ 8,50%, ЕЕ 7,08%, ЖЖ 5,47% и ЗЗ 1,82%. Након покретања поступка у овој правној ствари Агенција је дана 19.06.2012. године одредила и обрачунала награде повереницима, у том тренутку тужиоцима ЈЈ и ИИ, који су потом повукли тужбу и са њима закључила споразум о међусобном регулисању права и обавеза, по којем им је исплатила преостали износ награде за послове вођења стечајног поступка. Са ИИ споразум је закључен 21.06.2012. године и констатовано да је повереник у целости исплаћен на основу накнаде трошкова у стечајном поступку, а да му је у погледу уговорене награде за рад већ исплаћен укупан бруто износ од 1.273.301,00 динара, а да се агенција обавезује да му на име преосталог износа награде за рад по свим условима исплати додатни бруто износ од 9.572.344,48 динара. Истог дана је закључен споразум и са ЈЈ којим је констатовано да је између потписника закључена измена Анекса Д, као и да је анексом и изменама уговорен начин распоредиле исплате обрачунате награде за рад и накнаде трошкова повереника, између повереника и њихових сарадника. Констатовано је да је повереник у целости исплаћен на основу накнаде трошкова и по том основу нема потраживање према агенцији. У погледу уговорене награде за рад утврђено је да му је аконтационим исплатама награда за рад већ исплаћен укупан бруто износ од 5.660.251,45 динара, а да му је аконтационим исплатама награде за рад исплаћен укупан бруто износ од 3.410.131,00 динара те да се агенција обавезује да му на име преосталог износа награде за рад исплати додатни бруто износ од 19.646.251,87 динара за два стечајна поступка над стечајним дужником Компанија „Робне куће Београд“ а.д. и Деоничарско друштво „Робне куће Београд“ који износ је дат збирно. По оба споразума повереници су прихватили 40% од коначне награде (од максимално могуће награде у висини од 90%), а која је исплаћена Агенцији за приватизацију, као стечајном управнику. Комисија вештака економско финансијске струке је извршила обрачун висине награде која се према одредбама Правилника Ц Агенције за приватизацију може одобрити поверенику по свим предвиђеним процентима учешћа у односу на висину награде коју је добила Агенција за приватизацију као стечајни управник, а затим је од тако обрачунате награде и накнаде повереницима, обрачунала за сваког од тужилаца као сарадника повереника награде и накнаде које им припадају сходно Анексима Д уговора који је правни претходник тужене закључио са повереницима, који су напред цитирани.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је оценио да је приговор недостатка пасивне легитимације на страни тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације неоснован сходно одредби члана 31. Закона о изменама и допунама Закона о приватизацији („Сл. гласник РС“, бр.112/15), који је цитиран у другостепеној пресуди, а по коме тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације правни следбеник Агенције за приватизацију у споровима покренути пре 01.02.2016. године, што је овде случај. Затим је другостепени суд, супротно првостепеном који је тужбени захтев одбио сматрајући да тужиоци нису активно легитимисани у овом спору, оценио да они имају активну легитимацију. Наиме, правни претходник тужене – Агенција за приватизацију је са првобитним тужиоцима у овој парници ИИ дана 13.06.2006. године и ЈЈ дана 23.07.2007. године закључила уговоре о обављању послова у име и за рачун агенције у стечајном поступку Робних кућа Београд, којима их је одредила за поверенике. Анексом Д од 09.10.2006.

године са прилогом 1, који је закључен између агенције и повереника ИИ, уговорено је да ће наручилац 50% накнаде трошкова и награде која припада поверенику исплатити поверенику на његов текући рачун, а преосталих 50% исплатити сарадницима повереника (овде тужиоцима) у износу и на начин предвиђен прилогом 1 Анекса уз умањење за износ исплаћене аконтације и накнаде трошкова и награде које су сарадницима повереника исплаћена у складу са посебним уговором. Са повереником ЈЈ, закључен је дана 25.07.2007. године Анекс Д а дана 08.08.2009. године измене Анекса Д, којима се Агенција као налогодавац обавезала да 50% накнаде трошкова и награде која припада овом поверенику исплати сарадницима повереника (овде тужиоцима) у износу и на начин предвиђен прилогом 1 који чини саставни део анекса. На тај начин се дужник, правни претходник тужене у овој парници, по оцени другостепеног суда обавезао да ће испуњење извршити лицу одређеном тим уговором, односно сарадницима повереника, тужиоцима у овој парници, у смислу одредбе члана 305. став 1. Закона о облигационим односима. Због тога, по оцени другостепеног суда тужиоци имају непосредно право на исплату од тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације као правног следбеника Агенције за приватизацију, због чега су активно легитимисани у овом спору и имају право на тражену накнаду.

Оценивши да су тужиоци активно легитимисани у овом спору а тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације пасивно легитимисана, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и ставом првим изреке, досудио тужиоцима износе утврђене вештачењем.

Овакву одлуку као правилну и засновану на закону у свему прихвата и Врховни суд.

Неосновано се ревизијом указује да је другостепени суд погрешно утврдио чињенично стање, јер је другостепени суд на расправи извео све доказе битне за доношење одлуке у овом спору и за оцену изведених доказа дао јасне и уверљиве разлоге, те је правилно утврдио вољу уговорних страна приликом закључења Анекса Д уговора са повереницима ИИ и ЈЈ. Такође, по оцени Врховног суда околност да у Анексе уговора Д закључене између Агенције за приватизацију и повереника није унета клаузула „у корист трећег“, не утиче на правну природу потраживања тужилаца заснованог на тим уговорима, јер су одредбе уговора у погледу начина деобе награде на коју повереници имају право потпуно јасне, као што је тачно одређен и проценат у коме се награда има исплатити повереницима и проценат у коме се награда има исплатити тужиоцима као њиховим сарадницима. Осим тога, Агенција за приватизацију се анексима Д, закљученим са ИИ и ЈЈ, обавезала да уговорене проценте накнаде трошкова и награде која припада овим повереницима исплати њиховим сарадницима на начин предвиђен прилогом 1, који чини саставни део анекса, чиме се дужник обавезао да ће испуњење извршити лицу одређеном тим уговором (овде тужиоцима) што су и по оцени Врховног суда потпуно јасне уговорне одредбе, те је у таквој ситуацији клаузула „у корист трећег“ непотребна.

Неосновано се ревизијом указује да је другостепени суд применио одредбу члана 99. став 2. ЗОО, иако је садржина спорних уговора била неспорна, односно Анексе Д није анализирао онако како су написани, сходно одредби члана 99. став 1. тог законског члана. Као што је већ наведено, Агенција за приватизацију се као налогодавац по два Анекса Д уговора закључена са повереницима у поступку стечаја ИИ и ЈЈ, споразумела да њиховим сарадницима исплати накнаду трошкова и награде које би припале повереницима у уговореном проценту, дакле правни претходник туженог се јасно уговорним одредбама обавезао да ће испуњење извршити лицу одређеном тим анексима, односно сарадницима повереника, тужиоцима у овој парници, те је тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације као

правни следбеник уговорача – Агенције за приватизацију, сходно одредби члана 305. став 1. Закона о облигационим односима, дужна да обавезу из Анекса уговора испуни тужиоцима.

Правилна је и одлука о трошковима спора из става другог изреке побијане пресуде јер је донета правилном применом одредби чл.153. став 1. и 154. став 1. ЗПП, сходно успеху у спору, а по важећој Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи у време доношења првостепене одлуке, као и применом одредбе члана 165. став 2. ЗПП.

На основу изложеног, применом одредбе члана 414. ЗПП, донета је одлука као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужилаца у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11....18/20 и 10/23, др. закон, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка чији се обрачун врши у свакој појединачној парници и зависи од успеха странака у спору. По оцени Врховног суда одлучивање о накнади трошкова поступка као споредном потраживању не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би требало разматрати у интересу равноправности грађана а то није ни питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе.

Из наведеног разлога, нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужилаца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само предмет главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, прописано је да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Из цитираних законских одредби произлази да се под главним захтевом подразумева захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Како тужиоци ревизијом побијају одлуку о трошковима поступка, која у конкретном случају не чини главни захтев, то њихова ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић